

Justyn Skowron

Antoniew, st. 1, gm. Nowa Sucha,
woj. skierniewickie, AZP 57-58/9

Informator Archeologiczny : badania 30, 148

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wane przez Instytut Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego. Łącznie przebadano powierzchnię 8,75 ara w północnej, wschodniej i południowej części stanowiska.

Bezpośrednio pod warstwą ziemi ornej odsłonięto pozostałości 14 obiektów – 12 pochodzi z wczesnej epoki żelaza, a 2 wiązać należy z wczesnym średniowieczem. Odkryto m.in. 4 paleniska, pojedynczy ślad prostokątnego zabudowania, 4 niewielkie jamy oraz trapezowaty w planie obiekt, o wymiarach 4,5 x 2,8 m i miąższości 1 m. W jego dnie i wzdłuż ścian tkwiły dobrze zachowane pozostałości około 30 naczyń, zaś w części centralnej zarejestrowano skupisko kości ludzkich i zwierzęcych. Pozyskano z niego fragment szpili, bransoletę, zausznicę z brązu oraz 2 przedmioty żelazne. W pozostałych obiektach znaleziono m.in. brązową szpilę, fragment naszyjnika, 2 przęśliki, 2 paciorki szklane i fragment rękojeści żelaznego noża. W południowej i wschodniej części stanowiska natrafiono na kolejne fragmenty rowu, odsłoniętego w poprzednim sezonie w części północnej. Potwierdziło to przypuszczenie, że rów ten otacza osadę od strony wnętrza wyspy. We wschodniej części natrafiono na warstwę zapływkową o miąższości około 1 m, zawierającą przemieszany materiał z wczesnej epoki żelaza i z wczesnego średniowiecza, w tym miniaturowy mosiężny toporek. Wstępna analiza materiałów pochodzących z obiektów związanych z osadnictwem kultury kurhanów zachodniobałtyjskich, a zwłaszcza ceramiki i przedmiotów brązowych, pozwala zawęzić datowanie do III fazy rozwojowej tej kultury, tj. I połowy III w. p.n.e. Odkryte obiekty różnią się jednakże od typowych obiektów osadniczych, co zdaje się potwierdzać hipotezę o praktykowaniu czynności kultowych.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego. Wyniki badań zostaną opublikowane w czasopiśmie „Światowit”, t. I (XLII), 1999. Badania będą kontynuowane.

Wyszembork, st. V,
gm. Mragowo, woj. olsztyńskie

patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

Młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

ANTONIEW, st. 1,
gm. Nowa Sucha,
woj. skierniewickie,
AZP 57-58/9

• osada kultury przeworskiej (okres wpływów rzymskich)
Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 4 do 30 czerwca przez mgr. Justyną Skowrona. Finansowane przez PSOZ.

BABI DÓLBORCZ, st. 2,
gm. Somonino,
woj. gdańskie,
AZP 13-40/51

• cmentarzysko kultury wielbarskiej (wczesny okres wpływów rzymskich, faza B_{2a})
Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w sierpniu przez prof. dr hab. Magdalенę Mączyńską (Instytut Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego). Finansowane przez Uniwersytet Łódzki i PSOZ. Piętnasty sezon badań. Przebadano obszar 3 arów na powierzchni płaskiej cmentarzyska.

Odkryto grób szkieletowy, oznaczony pierwotnie stelą, wyrobowany w starożytności. Wkopany był wymierzony dokładnie w miejsce pochówku zmarłego, leżącego nie pośrodku jamy, ale w jej zachodniej części. Na dnie grobu, na głębokości 190-195 cm, pod szarym zarysem ciała natrafiono na dwa złote pierścienie, które najprawdopodobniej leżały pod ciałem zmarłego i w ten sposób uniknęły rabunku. Oba zabytki datowane są na fazę B₂, najprawdopodobniej na fazę B_{2a}. Przebadano także dalszą część kręgu kamiennego 1, w której odkryto jedną stelę kamienną. W badanej części brak było innych zabytków.